

[Dohrmann.]

økonomi samt tage stilling til, om der overhovedet er behov for flere universiteter. Efter spørgerens mening er Sydvestjysk universitetscenter komplet overflødigt. Selve tanken om flere universitetscentre er fostret i de tider før fremskridtsbevægelsens opkomst, da de styrende endnu ikke var gjort opmærksom på de fundamentale samfundsøkonomiske sammenhænge.

Undervisningsminister *Ritt Bjerregaards* svar (14/4 76):

Lov nr. 263 af 4. juni 1970 om Københavns universitets placering og universitetscentre indeholder i § 3 følgende om Sydjysk universitetscenter: „Der oprettes senere et universitetscenter i Ribe-Esbjerg området.“ Denne paragraf må ses i sammenhæng med den uddannelsespolitiske målsætning, at der må sikres en ligelig fordeling af tilbudene om videregående uddannelse øst og vest for Store Bælt.

Regeringen har ikke på nærværende tidspunkt nogen konkrete planer, for så vidt angår etableringen af det sydjyske universitetscenter.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m.v.).

(Lovforslag nr. 235. Fremsat 30/3 76. Første behandling 8/4 76. Betænkning 9/4 76).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Sammen med denne sag foretages de 3 følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m.v. (Forhøjelse af ydelser).

(Lovforslag nr. 236. Fremsat 30/3 76. Første behandling 8/4 76. Betænkning 9/4 76).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om pension til enker m.fl. (Forhøjelse af grundbeløb m.v.).

(Lovforslag nr. 237. Fremsat 30/3 76. Første behandling 8/4 76. Betænkning 9/4 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Forhøjelse af ydelser).

(Lovforslag nr. 238. Fremsat 30/3 76. Første behandling 8/4 76. Betænkning 9/4 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer henholdsvis tekst, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Albertsen (S):

De fire lovforslag, som vi her har til fælles behandling, har som følge af det tidspres, vi har været underlagt, kun haft mulighed for at blive behandlet i enkelte møder i socialudvalget. Der er herunder konstateret et klart flertal for den form, som ministeren har fremsat dem i, men der er stillet nogle ændringsforslag bl.a. af partiet venstre i relation til den del af lovgivningen, som tilsigter en forbedring af pensionistægteparrenes pensionsydelser. Her vil partiet venstre have denne ikrafttræden udsat et kvartal, således at loven ikke får virkning i indeværende finansår.

Omvendt vil SF og DKP i deres ændringsforslag ændre ikrafttrædelsestidspunktet, således at det får omgående virkning.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at dette svarer til den holdning, som regeringen oprindeligt havde givet udtryk for, og hvis der havde vist sig politiske realiteter med henblik på at skabe flertal herfor, og ligeledes hvis der havde vist sig forståelse for, at

[Albertsen.]

dette beløb kunne fremskaffes på anden vis, er det klart, at min sympati ville stå i et godt forhold til det, som SF og DKP her fremfører. Men vi må nu engang leve med de politiske realiteter, og derfor må vi acceptere det forslag, som ligger på bordet, og det er også dette forslag, som har et klart flertal i udvalget.

Derfor må jeg afvise både SFs og DKPs og også venstres ændringsforslag. Jeg mener, at den begrundelse, som venstre har givet i denne forbindelse, er urimelig, så meget mere som de jo klart erkender, at pensionistægteparrene klart har et efterslæb, hvilket den statistik, vi har modtaget, klart bekræfter.

Under udvalgsarbejdet har jeg forsøgt, om der kunne findes forståelse for en ændret fordeling af den regulering, som ligger i forslaget, således forstået, at man i højere grad ville regulere pensionstillægget og ikke have en så stor regulering på grundbeløbet. Det ville i realiteten medføre, at de pensionister, der er dårligst stillet, ville have fået større beløb, og de pensionister, der er relativt bedre stillet, ville have fået et lidt mindre beløb. Det har ikke vist sig muligt at skaffe flertal for en sådan holdning, og derfor må jeg under de givne omstændigheder anbefale, at den formulering og den fordelingsnøgle, som ministeren her har fremlagt, accepteres.

Vi har fået oplyst, at da dette er en lov med tilbagevirkende kraft, vil man fra ministeriets side anbefale, at de reguleringsbeløb, der her er tale om, bliver udbetalt omkring 1. juni.

Jeg vil godt i den forbindelse sige, at vi også under det møde, vi har haft, har drøftet spørgsmålet om regulering af lommepengene. Jeg vil godt henstille til ministeren, om det måtte være muligt, at vi får en analyse — vi har tidsmæssigt ikke kunnet klare det indtil denne dag — af det beløbs størrelse i forhold til det, det skal dække, om der eventuelt er sket en særlig udgiftsstigning på de områder, som skal dækkes ind gennem lomme pengebeløbet. Vi har ikke kunnet nå til denne stillingtagen her, og derfor må vi også under de givne omstændigheder anbefale det forslag, som ligger, om regulering i henhold til revisionen af bistandsloven.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale ministerens forslag og afvise de tre

mindretalsudtalelser, herunder også det fornyede angreb, som fremføres i udtrykkene fra fremskridtspartiet over for invalidepensionsmodtagerne. Den formulering, man her har givet det, er urimelig og usaglig, og derfor kan vi under ingen omstændigheder acceptere den holdning, som fremskridtspartiet her indtager, og som indebærer, at invalidepensionisterne ingen regulering skulle have.

Jeg vil altså anbefale ministerens lovforslag, som det foreligger, og som udvalgsflertallet kan gå ind for.

Jørgen Junior (FP):

Jeg skal blot på fremskridtspartiets vegne gøre klart, at vi kan støtte ændringsforslaget fra SF og DKP til lovforslaget om folkepension. Vi har også i vore bemærkninger givet udtryk for, at vi finder det urimeligt, at reguleringen først finder sted pr. 1. januar 1977 og ikke allerede fra 1. april i år. Vi kan altså ikke støtte venstres ændringsforslag på dette område.

Det kan vi til gengæld, hvad angår lovforslaget om invalidepension, hvor vi til gengæld ikke støtter ændringsforslaget fra SF og DKP. Vi gør det med den begrundelse, at vi ønsker dette område ændret og ikke, som hr. Albertsen gav udtryk for, på grund af en negativ indstilling. Vi ønsker en forbedret fordeling. Vi ønsker en nytænkning på dette område, og det er ikke, fordi vi er negative over for de pågældende. Vi ønsker midlerne fordelt på en bedre måde.

Peter Holst (V):

Det fremgår af de bemærkninger, som venstre har ledsaget sine to ændringsforslag med, hvad vor begrundelse er for at stille dem. Herefter kan ingen have den opfattelse, at det er karrighed over for folkepensionistægtepar, vi udviser. Vi har ment, der måtte være en vis sammenhæng imellem vor stillingtagen, da vi drøftede de ting i forbindelse med finansloven, og nu.

Så vil jeg godt, da jeg er ved spørgsmålet om at have konsekvens i sin holdning, lige strejfe et øjeblik, at fremskridtspartiet nævner, at man vedrørende invalidepensions- og enkepensionsloven ikke ønsker at medvirke til at forhøje grundbeløbene inden for den nugældende lovgivning. Jeg vil spørge fremskridtspartiet, om ikke det er en lidt

[Peter Holst.]

for farveløs fremstilling af fremskridtspartiets forhold til enker og invalider, at man ikke lige i øjeblikket ønsker at medvirke til en forhøjelse, eftersom det er mindre end en måned siden, at fremskridtspartiet foreslog at kvitte 300 mill. kr. på invalidepensionerne og kvitte 5/6 af hele beløbet til enkepensionerne. Jeg vil stille det spørgsmål ud fra en betragtning om, at man kunne tro, at jeg med dette mente, at fremskridtspartiets pensionspolitik var præget af hykleri, og det mener jeg faktisk også.

Ebba Strange (SF):

De ændringsforslag, der er stillet fra socialistisk folkepartis og kommunistisk partis side, er helt konsekvente. Det var egentlig den udtalelse, hr. Peter Holst kom med, der kaldte mig op alligevel, fordi der er en nøje overensstemmelse mellem de ændringsforslag og den måde, beløbene skulle skaffes til veje på efter ændringsforslagene til finanslovsforslaget. Det er beklageligt, at socialdemokratiet ikke har kunnet finde den konsekvens i sin egen holdning og derfor må gå imod ændringsforslagene. Jeg vil alligevel anbefale, at man stemmer for dem. De giver som påpeget ved første behandling folkepensionistægteparrene den forhøjelse i deres pensioner, som vi alle sammen ved at de har brug for. Vi kender de eftersløb, de har fået, og vi ved, at det er nu, de har brug for dem og ikke engang til 1. januar eller 1. april næste år.

Så vil jeg også godt lige sige til fremskridtspartiet, at det er jo godt, man en gang imellem kommer ud af busken heroppe. Vi har talt om det før, og det er vigtigt, at også hele befolkningen er klar over, at fremskridtspartiet altså ikke under enkepensionister og invalidepensionister en rimelig levestof, men mener, at de må klare sig på anden vis. Hvad det så ellers er for en vis, skal vi nok ikke diskutere her, men jeg synes, det er godt, det kommer frem, fordi det viser, hvor fremskridtspartiet har sin sociale holdning henne.

Hanne Reintoft (DKP):

Som det fremgår af betænkningen, vil vi gerne støtte vedtagelsen af lovforslaget,

selv om det er med bekymring, vi gør det, fordi vi synes, ændringerne er alt for små.

Jeg havde håbet, der kunne blive tilslutning til ændringsforslaget med folkepensionistægteparrene. Det undrer mig for så vidt også, at man ikke kunne snakke sig til enighed om det i udvalget, for lige meget hvad der skal indgås af politiske forlig, er det jo i sin tid sluppet ud til de ældre, at nu skulle denne forbedring komme. Mange havde regnet med den, og jeg synes nok, man på tværs af partiskel kunne have taget så meget hensyn til en lidt trængt befolkningsgruppe, at når man havde lovet dem noget, kunne man også forhandle sig frem til at gennemføre det.

Jeg er meget interesseret i det, hr. Albertsen sagde om lommepenge, fordi det er min opfattelse, at vi gør megen uret med lommepengesatserne. De på plejehjemmene har 246 kr. Det er tit så lidt, at de ikke rigtig kan være med i familien, med gaver til børnebørn osv., og det er vel også sådan med de folkepensionister, der er hjemme, at de efterhånden f. eks. har mindre end vores ungdom. Hvis vi ser, hvad vi giver til vore store børn på institution — ikke fordi jeg synes, det er for meget — er vi derhenne, at 16-17 års børn af samfundet får mere end vores udtjente gamle arbejdere, og det vil jeg gerne indrømme er faktisk ikke noget, vi finder ret og rimeligt.

Så vil jeg gerne sige til hr. Jørgen Junior: nu vil vi altså snart høre det. Kunne man ikke sætte sig ned og se på diagnoselisten over invalidepensionisterne, se, at 5 pct. er kræftpatienter, et tilsvarende antal er mennesker med kronisk lededigt, så og så mange er folk med store sindslidelser, og kunne man så ikke komme her og fortælle os, hvordan de mennesker skal forsørge sig? Jeg vil nemlig gerne høre, hvordan man sender folk med kræft i 3. stadium ud med en skovl, jeg vil meget gerne have forklaringen, men den er fortiet så længe, at nu synes jeg, vi skal have den.

Arnfast (CD):

Da centrum-demokraterne ikke er medlemmer af udvalget, der har behandlet disse lovforslag, skal jeg ganske kort meddele, at vi ikke kan stemme for de stillede ændringsforslag.

Steen Folke (VS):

Heller ikke VS er betækningsberettiget i socialudvalget. Det skal dog ikke afholdes os fra at stemme hverken for de lovforslag, der er lagt frem her, eller for de ændringsforslag, der er stillet af SF og DKP. Det er klart, at disse forslag om forhøjelse af grundbeløbene er ganske utilstrækkelige, men de repræsenterer alligevel et uhyre beskedent fremskridt, hvorfor vi vil gå ind for dem. Det er lige så klart, at vi vil gå ind for de forbedringer, der ligger i SFs og DKPs ændringsforslag, og imod den forringelse, den udskydelse, som ligger i de af venstre stillede ændringsforslag.

Socialministeren (Eva Gredal):

Hr. Albertsen spurgte mig, om det ikke var muligt at få lavet en analyse af lomme-pengebeløbet og se, hvad det egentlig burde være i forhold til de udgiftsstigninger, der har været. Jeg er enig i, at vi kan tage spørgsmålet op under den almindelige debat i socialudvalget.

Så vil jeg gerne sige til hr. Jørgen Junior, at han omgås sandheden meget letfærdigt — hr. Peter Holst sagde hyklerisk. Hr. Jørgen Junior sagde nemlig, at midlerne til enke- og invalidepension ikke skulle nedsættes, de skulle bare fordeles på en anden måde. Mig bekendt indeholdt fremskridtspartiets forslag i forbindelse med finanslov dette, at de tusindvis af enke- og invalidepensionister skulle udgå af systemet, for at pengene kunne slå til.

Jørgen Junior (FP):

Det er naturligvis ikke særlig morsomt hverken at blive kaldt for en hykler eller som nu fra ministeren for en løgner, for det er jo det, der reelt blev sagt. Det er også kedeligt at høre fru Hanne Reintoft, der forsøger at postulere, at fremskridtspartiet gerne ser, at kræftpatienter skulle ud på arbejdsmarkedet.

Det er fuldstændig rigtigt, at vi har tanker om en ændring af enke- og invalidepensionistordningerne, og at vi mener, det kan gøres på en bedre måde. Vi mener, at der kan spares penge for samfundet, ikke ved at det skal gå ud over kræftpatienter, sådan som fru Hanne Reintoft påstår det.

Det er ikke hyklerisk, som hr. Peter Holst påstår, det er konsekvent, når vi går

ind for de forbedringer for folkepensionisterne, som vi har gjort, og i øvrigt findes der jo dermed et parlamentarisk flertal, der siger, at de går ind for sådanne forbedringer. At socialdemokratiet så har indgået aftaler med andre partier om ikke at gøre det, er det ikke mere hyklerisk end at sige, hvad man reelt mener?

Det, der er tale om med hensyn til enke- og invalidepensionisterne, er, at vi ikke ønsker grundbeløbene forhøjet, når vi har i sinde at få ordningerne lavet om. Vi har skrevet i betækningsbidraget, at de trangsbehov, der umiddelbart derfor fremkommer — og jeg er enig i, at de fremkommer, for naturligvis stiger varerne lige så meget for de mennesker som for folkepensionisterne — må klares over den almindelige bistandslovgivning. Senere må det være rimeligt, at vi kommer tilbage til at diskutere tanker om, hvorledes fremskridtspartiet gerne så det ændret, men vi har ikke ment, det tjente noget formål at bringe det frem for tinget på nuværende tidspunkt, da vi jo endnu ikke har noget fornuftigt parlamentarisk flertal til at gennemføre den slags.

Peter Holst (V):

Jeg ville være ulykkelig ved at betegne fremskridtspartiets holdning som hyklerisk, hvis det var forkert. Jeg må prøve at gøre det op på den måde, at fremskridtspartiet modsætter sig forbedringerne i invalidepensions- og enkepensionslovene og meddeler så i det papir, vi går ud fra, at i og med, at man udlader disse forbedringer, vil der opstå nogle behov, som man ønsker afhjulpel over bistandsloven. Så er det, jeg spørger: når fremskridtspartiets politik over for invalider og enker for 3 uger siden bestod i, at man ville skære 300 mill. kr. væk af det, invalider hidtil har fået, man ville skære 250 mill. kr. væk af det, enker hidtil har fået, så må der altså, om det var lykkedes, foruden de behov, man nu erkender der opstår af, at man ikke forhøjer, endvidere være de behov, der ville være opstået af, at man skar ned. De to nedskæringsforslag har løbenumrene 544 og 546 i den tillægsbetænkning til finanslovforslaget, vi stemte efter forleden. Jeg spørger: hvilket løbenummer har så det forslag, hvorefter man ønsker at stille de beløb til rådighed, der kunne afbøde både de behov, man erkender der nu kom-

[Peter Holst.]

mer, og de langt større behov, der ellers ville være kommet? Skulle dette løbenummer på ændringsforslaget savnes, fastholder jeg, at fremskridtspartiets pensionspolitik er hyklerisk.

Grethe Philip (RV):

Jeg vil også gerne tage tråden op med de 300 mill. kr., som efter fremskridtspartiets ønske skulle spares for invalidepensionisternes vedkommende. Vi fik at vide af hr. Svend Andersen (Rosk.a.) under finanslovdebatten, at der desværre var indløbet en lille fejl, idet man var kommet til at sige 300 mill. kr. for et kvartal, man kunne altså med rimelighed have ganget op med 4. Jeg forstod, at der var en lille fejl, så jeg regner med, at det er 300 mill. kr. for året som helhed.

Jeg har også forstået det sådan, at der ikke var tale om, at pensionerne skulle nedskæres, men derimod antydede den sparsomme og jo altså i øvrigt fejlagtige bemærkning, at der var tale om, at en del af pensionisterne skulle ud på arbejdsmarkedet. Nu synes jeg, hr. Jørgen Junior bør forklare os, hvem det er, der skal ud på arbejdsmarkedet i denne situation, hvor vi har en lavkonjunktur, hvad det er for typer, hvilket arbejde, og hvorledes den omlægning i det hele taget skal foregå, som hr. Jørgen Junior taler om.

Så vidt jeg husker, har der også, i forbindelse med, at man skulle have pensionisterne ud på arbejdsmarkedet, været en bemærkning om, at arbejdsgiverne skulle have et beløb for dette. Det er sådan noget, der har ligget og svævet lidt i luften. Hvis vi også kunne få dette nærmere belyst, stadig sammenholdt med nettobesparelsen på de 300 mill. kr., så ville jeg være hr. Jørgen Junior meget taknemlig.

Hanne Reintoft (DKP):

Jeg synes heller ikke, hr. Jørgen Junior kan klare det med disse svinkeårinder; der ligger et konkret ændringsforslag til finansloven. Nu hører jeg så, det ikke er cancerpatienterne. Nej, det hører jeg, for det ville være væmmeligt at få ud i pressen, at fremskridtspartiet synes det. Hvem er det så? Er det dem med den kroniske leddegigt? Er det dem med skizofrenien? Er det dem med

muskelsvindet? Må vi ikke snart høre, hvem det er, der ikke skal have invalidepension? Det er jo foreslået, at den skulle inddrages, og hvad skal man så?

(Kort bemærkning).

Jørgen Junior (FP):

I en kort bemærkning kan jeg vel først sige, at for 3 uger siden, da vi havde finanslovdebatten, fremlagde fremskridtspartiet en helhedsplan. Vi fremlagde noget, der forhøjede den skattefrie bundgrænse, vi fremlagde noget, som totalt ændrede det danske samfund på en måde, som vi mente var en bedre måde. Det var en måde, som der ikke er et flertal for i dette folketing, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt. Derfor passer de 300 mill. kr. besparelse ind i det billede, men de passer ikke ind i det billede, vi har i dag. Derfor foreslår vi det jo heller ikke isoleret. Det er faktisk ikke anstændigt på nuværende tidspunkt at prøve at drage de 300 mill. kr. frem, for de skal ses i sammenhæng med en forhøjet skattefrie bundgrænse, med massevis af andre fordele, vi kan komme frem med. Derfor, hr. Peter Holst, er der et løbenummer også til den anden side, og det var det løbenummer, der gav en skattefrie bundgrænse i år på 21.000 kr. og 60.000 kr. til næste år.

Det var vist en kort bemærkning. Men i øvrigt vil jeg meget gerne vende tilbage til det, fru Hanne Reintoft kommer ind på, for det er væsentligt, at det ikke kommer til at gå ud over disse svage mennesker. Men der findes efter vores opfattelse mulighed for at yde en indsats blandt invalidepensionisterne. Der er mange af de mennesker, som ville have det bedre, ville have en fordel, hvis de fik mulighed for, fik lov til, at yde en indsats i samfundet. Det er naturligvis ikke de mennesker, som fru Hanne Reintoft prøver at drage frem her, kræftpatienter eller de andre tilsvarende patienter.

Albertsen (S):

Det er jo egentlig nogle søforklaringer, vi får fra hr. Jørgen Juniors side. Hr. Jørgen Junior vender tilbage til debatten i forbindelse med fremskridtspartiets ændringsforslag i relation til finansloven, og det er en nyttig afklaring, vi her får, selv om vi ikke har fået meget konkret at vide herom fra hr. Jørgen Juniors side.

[Albertsen.]

Det, vi drøfter i dag, og det, vi skal tage stilling til i dag, er en regulering af de pensioner, der ydes til ca. 140.000 invalidepensionister i dette land. Over for dem siger hr. Jørgen Junior og hans partifæller: de skal ikke have mere, for vi har nogle planer om, at det skal reguleres på en eller anden spændende og interessant vis. Derfor skal de ikke have én krone mere. Konsekvensen af dette standpunkt, hvis det i givet fald havde flertal her i denne sal, hvad det lykkeligvis ikke har, ville altså være, at invalidepensionisterne ikke fik én krone mere. Og hvad siger man så? Så siger man i samme åndedræt: ja men så kunne de jo få nogle reguleringer i henhold til bistandsloven. Jeg er sikker på, at hvis det viser sig, at det ville medføre sådanne merudgifter, så ville fremskridtspartiet være de første til at forstærke den hetz, som de allerede i nogen grad har lagt op til vedrørende bistandsloven.

Endelig det tredje alternativ, det, som hr. Jørgen Junior just har fortalt os om: ja men disse mennesker må have mulighed for at få nogle supplerende indtægter. Ja men ved hr. Jørgen Junior da ikke, at der allerede nu, såfremt arbejdsmarkedet giver mulighed derfor, er adgang til, at disse mennesker kan komme ind på arbejdsmarkedet? Der er ikke noget i pensionssatserne med hensyn til invalidepensionerne, som forhindrer dette. Der sker tværtimod en opdeling af invalidepensionen, som for de to gruppers vedkommende klart lægger op til, at en sådan mulighed skal være til stede, og at en sådan mulighed skal kunne realiseres. Men det kan da ikke være hr. Jørgen Junior ubekendt, at vi i øjeblikket har over 100.000 arbejdsløse i dette land. Så er det vældig opbyggeligt at sige: kan I ikke få hjælp over bistandsloven, ja, så kan I muligvis gå ud på arbejdsmarkedet. Det er altså det svar, man giver 140.000 mennesker, samtidig med at man ikke kan få afklaret, hvem det er og hvilke kategorier det er man virkelig vil komme i møde, og hvem det er af de invalidepensionister, man lægger for had, som man synes ikke burde have invalidepension, og som under alle omstændigheder ikke skal have nogen som helst regulering.

Det er dette spørgsmål, der er stillet til hr. Jørgen Junior, og det er dette spørgsmål, vi endnu ikke har fået en besvarelse af.

Glistrup (FP):

Hr. Albertsen ved jo udmærket, at når vi har 128.000 arbejdsløse, så er det, fordi hr. Albertsens parti har ført en arbejdsløshedspolitik. Vi ville ikke have haft 128.000 arbejdsløse, hvis vi havde ført fremskridtspartiets politik. Så havde vi haft nul arbejdsløse, så havde der været udmærket adgang til at komme ind på at få gjort fornuftigt arbejde, få mening i tilværelsen for de invalide og handicappede og enker, vi her taler om.

Hr. Peter Holst stillede et konkret spørgsmål, nemlig hvilket nummer ændringsforslag der viste de flere penge, vi ville give over bistandslovgivningen til invalider og til enker. Svaret er, at det er nr. 597.

Nu er det jo således, at vi jo ikke under denne debat kan redegøre for alle detaljer i det meget gennemarbejdede forslag, som fremskridtspartiet for tre år siden har lagt offentligt frem vedrørende invalide- og enkepensioner, og hvoraf det ganske klart fremgår, at de, der har behov for ydelser, får væsentlig større ydelser under fremskridtspartiets system, mens der ikke bliver de samme store lønninger til dem, der sidder på socialkontorerne. Det er jo dér, forskellen er imellem fremskridtspartiets forslag og de andre forslag. Der bliver heller ikke nær den samme meningstomhed i tilværelsen for de mange invalider, som man med den nuværende politik holder ude fra arbejdsmarkedet. Der skabes mere lykke og varme i invalidepensionisternes tilværelse ved gennemførelse af fremskridtspartiets forslag. Det ved man jo udmærket, hvis man bare havde sat sig ind i det, der har ligget klart publiceret for offentligheden igennem de sidste tre år. Men selvfølgelig kan vi da ikke redegøre herfor i alle detaljer med den begrænsede taletid, vi har under de debatter, der foregår i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Hanne Reintoft (DKP):

Nu kan jeg godt give hr. Glistrup medhold i, at hr. Jørgen Junior behøver hjælp til sin besynderlige argumentation, men jeg synes unægtelig ikke, det blev klarere.

Jeg vil meget gerne spørge, hvor alle disse svage, som hr. Jørgen Junior medgiver skal have deres invalidepension, skulle have fået den fra, hvis fremskridtspartiets ændringsforslag var gennemført. Er det bare lyv — eller

[Hanne Reintoft.]

hvad det nu hedder på dansk — når man står og siger, at de skulle have den alligevel? Hvor skulle pengene være kommet fra?

Og må jeg så sige til hr. Jørgen Junior: kender han da slet ikke noget til de tal og de erfaringer, vi har i den sociale sektor? Hvis vi nu tager en anden gruppe, den gruppe, der kunne revalideres i højkonjunkturperioden, så lå tallene sådan, at vi kunne få 40 pct. af dem, der var raske nok til at gennemføre en revalidering på arbejdsmarkedet; de andre endte alligevel på pension. Det var under højkonjunktoren, og det var med de bedste. Hvordan i himlens navn tror man så man under lavkonjunktur kan få de dårligste ud på arbejdsmarkedet? Det, det handler om, er, at man simpelt hen ikke ved, hvor syge folk skal være i vores land for at få deres invalidepension. Så skulle man tage at tie stille.

(Kort bemærkning).

Peter Holst (V):

Det er helt korrekt, at det er svært at redegøre for en hel kompliceret sag med nogle få sætninger, men det er ikke spor svært at afsløre hr. Glistrups fornyede bevis på, at der er et løjnefaldende hykleri i fremskridtspartiets pensionspolitik. Bevisførelsen ses af følgende: det nummer, som hr. Glistrup nu henviser til, er en sammenkobling af en hel masse udgiftskonti på kontanthjælpsområdet. I partiets egne bemærkninger til samme forslag står der: „I et indkomstskattefrit samfund“, hvor humøret blomstrer, og det er så det, man kan betale med i forretningerne, underforstået, og så slutter man med: „Herved opnås en besparelse på 100 mill. kr.“ Det var altså en nedskæring, der skulle kompensere det behov, partiet selv har vedkendt sig findes, men som dets ændringsforslag til finansloven ville gøre yderligere påkrævet ved at skære yderligere ned.

(Kort bemærkning).

Jørgen Junior (FP):

Der har været talt meget om et beløb på 300 mill. kr. 300 mill. kr. er mange penge, men det skal ses i relation til et andet beløb, nemlig det, som området koster samfundet, ca. 4 mia kr., altså med andre ord ca. 8 pct. Det er det, som vi vil spare, og til

gængæld give alle disse lyksaligheder, som hr. Peter Holst så udmærket beskriver, selv om han åbenbart ikke rigtig har forstået dem.

I øvrigt tror jeg nok, at det vil være rimeligt ganske kort, da det kun drejer sig om få linjer, og da ret mange sikkert ikke har læst det i denne sal — det er desværre folkestyrets svaghed, at meget ikke læses — at citere, hvad vi har skrevet i betænkningen om lovforslag nr. 236 om invalidepension, som begrundelse for, hvorfor vi går imod forholdelserne:

„Et tredje mindretal“ — altså fremskridtspartiet — „ønsker at sanere hele invalide- og enkepensionslovgivningen, således at de, der har behovet, får størst mulig glæde af de midler, samfundet stiller til rådighed. Da fremskridtspartiets nytænkning til fordel herfor endnu ikke har parlamentarisk flertal, ønsker man ikke at medvirke til at forhøje grundbeløbene inden for den nugældende lovgivning. Mindretallet mener, at det behov, undladelsen heraf vil medføre, bør dækkes gennem lov om social bistand. Mindretallet indstiller lovforslaget til forkastelse.“

Det er en forbedring, der er tale om, og den form for hetzpolitik, der er forsøgt heroppefra, er ganske irrelevant. Man prøver at lade, som om vi vil lægge pensionisterne, invalidepensionisterne, for had. Det er jo ikke korrekt. Det er ganske enkelt en billig form for stemmefiskeri fra anden side.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Jeg synes, hr. Glistrup i mange situationer har afsløret et talent for at bruge, nogle vil måske sige misbruge, denne talerstol. Det er vel navnlig det sidste, man får i tanker, når man lytter til hans seneste indlæg heroppefra, for hvad sagde hr. Glistrup? At det var bare socialdemokraternes skyld, at der var arbejdsløshed i dette land. Det er en meget letsindig bemærkning, som muligvis kan gøres i en eller anden forsamlingssal, men bare med den mindste smule omtanke vil man vide, at dette ikke har noget med det, som hr. Glistrup her siger, at gøre, for så kan man med samme ret og med samme baggrund i en række andre lande postulere på lignende vis.

Hr. Glistrup og hans parti vil altså i den

[Albertsen.]

nuværende situation ikke give én krone mere til de 140.000 invalidepensionister og enkepensionisterne, men vil i stedet sige til dem: ja, vi har nogle planer, vi vil sanere denne lovgivning. Hvordan kan man betale madvarer eller husleje eller andre omkostninger med nogle planer, som hr. Glistrup og hans følge vil præstere på lang sigt? Ikke så meget som én krone kommer der ud af det. Derfor er disse påstande og disse fantastier noget, som måske fylder over for fremskridtspartiets folk, men ikke over for pensionisterne, som vi her taler om.

De bemærkninger, der er sagt om hykleri, skal jeg ganske understrege og give ret i. På et tidspunkt, hvor der er stor arbejdsløshed, vil man klare det ved at sige, at disse mennesker bare kan få arbejde eller finde sig en beskæftigelse ved siden af. Man ved, at det bare er en påstand, og det er det, hykleriet består i. Derfor er der ikke sammenhæng, der er ikke logik, og der er ikke forståelse for det alvorlige problem, vi her drøfter, nemlig spørgsmålet om at yde en beskedent regulering til en stor samfundsgruppe. Her har vi virkelig beviset på hykleriet i fremskridtspartiets pensionspolitik.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

At socialdemokraterne bærer ansvaret for, at der er arbejdsløshed her i Danmark, er ganske evident. Man fik serveret på en bakke i sommeren 1974, hvordan man kunne have undgået det. Af partitaktiske grunde, for at vælte den regering, der sad dengang, ville man ikke gøre det. Nu har man haft regeringsmagten i over et år. Man startede i marts 1975 med at erklære, at det var uacceptabelt med arbejdsløsheden. Man har fået det ene forslag efter det andet til fjernelse af arbejdsløsheden, men stemt dem ned.

Når hr. Albertsen siger, at fremskridtspartiet ikke vil give én krone mere til invalider og enker, så er det jo decideret usandt. Jeg har lige dokumenteret, at vi i vores ændringsforslag til finansloven har sagt, hvordan vi vil give det, og det er ikke noget med noget fremtidigt; det var noget, der skulle træde i kraft den 1. april. Vi har i vores betænkning ganske klart vist, efter hvilken gældende lov, nemlig den sociale

bistandslov, de pågældende ydelser skal gives til invalider og enker. Derfor er det i dobbelt forstand usandt, når hr. Albertsen kan stå her fra denne talerstol og hævde, at vi ikke aktuelt vil give et større bidrag. Vi vil bare give det på en mere rimelig måde, der gør mere gavn for invaliderne og enkerne end den, hr. Albertsen foretrækker.

Hr. Peter Holst førte et bevis for, hvorfor det var hykleri, hvad fremskridtspartiet sagde. Det var jo et ganske interessant bevis, for hr. Peter Holst sagde: jeg kan løse op af fremskridtspartiets egne bemærkninger. Og så læste han første punktum og tredje punktum og sagde: der står jo ikke det, som fremskridtspartiets folk siger, altså er det hykleri. Det er helt rigtigt. Det står hverken i første eller tredje punktum, det står ind imellem, det står i andet punktum. Hvis hr. Peter Holst havde citeret korrekt og ikke sprunget det væsentlige over, så havde han set det ganske klare bevis for, at vi har afsat midlerne ved ændringsforslag nr. 597 til finanslovsforslaget. Så kan man jo altid bedømme, om det nu er så særlig rimeligt, at man opfører sig på den måde, som hr. Peter Holst gør, at kaste med sten. Jeg tror nok, at glashuset er lidt for skrøbeligt, hr. Peter Holst.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Min karakteristik fra før med hensyn til hr. Glistrups optræden i denne sal vil jeg gerne opretholde. Jeg synes nok, at hr. Glistrup skulle have fortalt os i samme åndedræt, hvor hr. Glistrup og hans parti klandrer regeringen for ansvaret for arbejdsløsheden — det er klart, at regeringen sammen med andre må tage et medansvar herfor, det er jo uomtvisteligt — at hr. Glistrups parti ved behandlingen af finanslovsforslaget har foreslået en række besparelser, hvor officielle eksperter på felterne kunne konstatere, at hvis disse ændringsforslag fra fremskridtspartiet var blevet vedtaget, så ville det have betydet en forøgelse af arbejdsløsheden med 160.000. Det, der er tale om, er altså denne sammenhæng mellem det i øjeblikket konstaterede antal arbejdsløse og den forøgelse af arbejdsløsheden, som ville have været konsekvensen af fremskridtspartiets ændringsforslag.

Så siger hr. Glistrup og hans parti i de

[Albertsen.]

bemærkninger, de har givet til deres ændringsforslag: jo men invalidepensionisterne kan jo foreløbig henvises til bistandsloven. Man vidste jo, at disse lovforslag ville komme til behandling. Jeg har ikke bemærket, at fremskridtspartiet har stillet ændringsforslag i retning af, at man skulle forøge de beløb, som skulle anvendes under bistandslovens bestemmelser. Det vil altså sige, at man ikke ville yde noget konkret og kontant i dag til invalidepensionisterne. Man henviser dem til en bistandslov, som ikke har flere midler til rådighed, og det vil sige, at det igen i konsekvens heraf ville medføre forringelse for andre, for der vil ikke være flere penge til rådighed.

Derfor er hykleriet, også hvad dette angår, komplet, og derfor må man tage den skarpe afstand fra denne form for opførsel, denne mangel på redegørelse, denne mangel på redelig fremstilling af tingene og konsekvens i tingene, og derfor synes jeg, det er nyttigt, at vi har haft denne debat, for dermed har vi fået afklædt fremskridtspartiets pensionspolitik.

(Kort bemærkning).

Peter Holst (V):

Med risiko for at trætte er jeg nødt til lige at bede om en enkelt kort bemærkning. Jeg vil ikke beskyldes for at have begået citatfusk, når jeg blot ud af et lidt længere stykke har taget lige præcis det relevante. Men jeg tror, ingen paragraf i forretningsordenen hindrer mig i at læse det samlede afsnit på i alt 5 linjer. Der står nemlig i bemærkningerne til det ændringsforslag, der nedskærer midlernes totale samlede sum med 100 mill. kr.:

„I et indkomstskattefrit samfund bliver der ikke brug for så meget socialhjælp, som der er under den nuværende skatteplagede stress-situation. Forslagsstillerne ønsker endvidere en lovforenkling, der går ud på at overføre alle de mange særordninger til én hovedkonto. Derfor foreslås disse samtlige underkonti slået sammen . . . Herved opnås en besparelse på 100 mill. kr.“

Så vil jeg godt lige spørge, når nu hr. Glistrup siger, at i dette forslag kunne man lave mange konti til én og få den samlede sum gjort 100 mill. kr. mindre, hvorledes man derudaf kan tage de ekstra midler, der

bliver nødvendige for at komme de folk til hjælp, hvis behov man i det lovforslag, vi i dag behandler, erkender. Man skærer ned og vil så afbøde. Den sum, hvormed der skal afbødes, har man også skåret ned. Og så undrer man sig endda over, at man bliver kaldt hykler.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Peter Holst vil nødig beskyldes for citatfusk. Så lad da kendsgerningerne selv dømme ham. Jeg henviste ham præcis til, hvor han skulle læse, nemlig i andet punktum, og så gengav han andet punktum med lige præcis det stik modsatte af det, der står i andet punktum.

Den sætning, som hr. Peter Holst læste ordret op, siger, at i et indkomstskattefrit samfund bliver der ikke brug for så meget socialhjælp, som der er under den nuværende skatteplagede, stressede situation — men så kommer det, hvor hr. Peter Holst refererede lige stik modsat af, hvad der står: „På den anden side“ — det vil sige, at det trækker den modsatte vej — „indebærer lovforenklingen, at den almindelige sociale kontanthjælpskonto også kommer til at omfatte“ — det vil sige, at der kommer noget mere ind på den — „restbestanddelene af flere af de nugældende særordninger . . .“, og det er ad den vej, vi kommer frem til, at der altså kommer disse yderligere beløb ind. Hvis hr. Peter Holst havde læst det ændringsforslag, vi har fremsat, så ville han have været klar over, hvor pengene kom fra.

Så siger hr. Albertsen: ja men der er jo ikke flere midler til rådighed på den sociale bistandslovs konto. Ja men hr. Albertsen! Er det sådan, at hr. Albertsen ikke er klar over, hvordan det ligger med den sociale bistandslov, eller er det sådan, at han simpelt hen vil give tinget en urigtig fremstilling? Det er jo ikke sådan, at den sociale bistandslov er en lov, hvor man har stillet så og så mange midler til rådighed, og så kan der ikke bruges mere. Der skal bruges de midler på den sociale bistandslov, som der er behov for, og det kan blive et større eller mindre beløb end det, der er budgetteret. Det har man jo ikke i den konkrete situation, hvor man står ude på socialkontorerne og skal give en bevilling af den ene eller den anden størrelse.

[Glistrup.]

Jeg tror også, at hr. Albertsen skulle have dæmpet sprogbroen noget ned og ladet være med at tale om manglende redelighed i andre partiers standpunkter, fordi vi henviser til, at der er midler til den sociale bistandslov, og hr. Albertsen så siger: ja men der er ikke flere midler til rådighed dér, så må man tage dem andre steder fra. Sådan er den sociale bistandslov ikke opbygget finansiel. Det burde hr. Albertsen med sit kendskab til sociallovgivningen trods alt have vidst.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Hr. Albertsen ved også udmærket, at det forholder sig sådan. Men hr. Albertsen ved også, at det parti, som nu ikke vil give invalidepensionisterne én krone mere, var det parti, der i forbindelse med finanslovbehandlingen ville nedsætte den samlede rammebevilling med 100 mill. kr. Og dér nytter alle udflugter med henvisning til skattefrihed ikke så forfærdelig meget, for det kan jo ikke være ukendt, at når man taler om invalidepensionerne, og når man taler om dem, der får den laveste og den mellemste invalidepension, så vil det fata morgana, man forsøger at opstille med hensyn til skattefrihed, jo bogstavelig talt ikke have nogen som helst relation til disse mennesker, fordi de jo ikke i forvejen betaler skat. Hvad hjælper det så at fortælle, at de, der tjener millioner ved fiduser eller på anden måde, får nogle skattelettelse? Her drejer det sig om en gruppe medborgere, som bogstavelig talt ikke betaler skat, og derfor er det, det drejer sig om for dem, kontanter, det er reguleringer. Det er i dag og nu og ikke med henvisning til bistandslov og eventuel skattefrihed. Det er dér, kløften mellem fremskridtspartiet og de øvrige partier eksisterer.

(Kort bemærkning).

Peter Holst (V):

Det, jeg citerede før, var fra fremskridtspartiets egne ændringsforslag og bemærkninger til samme i deres første udgave. Jeg havde ikke været opmærksom på, at der var sket en redaktionel ændring undervejs. Men det er i grunden i sammenhængen ikke særlig væsentligt, for det, man fortæller, er,

at man vil slå nogle konti sammen, og det, disse konti tidligere udgjorde, nedskærer man nu stadig væk både i udgave 1 og udgave 2 med 100 mill. kr., og det således fremkomne provenu bruger man til at afhjælpe de behov, man tidligere erkendte fandtes. Derfor må jeg nok sige, at jeg skylder en undskyldning for, at jeg glemte at tage den sidste reviderede tekst, men det er ikke så væsentligt for resultatet. Resultatet for de berørte pensionister ville have været det samme; det er en nedskæring, man lover.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Peter Holsts fremstilling i sidste omgang er positivt forkert, det skal jeg gerne forklare ved anden lejlighed. Han kender åbenbart ikke finansloven, heller ikke dens opbygning. Der er ikke tale om, at vi vil slå flere konti sammen. Der er tale om kontoen for den sociale forsyning. Derfor er den måde, som hr. Peter Holst har forstået finanslovens opbygning på, simpelt hen urigtig.

Så sagde hr. Albrechtsen: hvad kan skattefrihed dog hjælpe dem, der ikke betaler nogen skat i forvejen? Nej, det er synd for os, det er rigtigt, men forholdet er nu trods alt det, at derfor var det heller ikke et spørgsmål om, at invaliderne, enkerne, skulle opnå pengene gennem lempelsen af den skattefrie bundgrænse. De fik direkte kontant stillet beløb til rådighed over socialministeriets konto som noget, der decideret bliver udbetalt over socialministeriets konto.

Og så håber jeg ikke, hr. Albrechtsen er skakspiller, for han havde ikke nogen særlig evne til at tænke ret mange træk frem. I det øjeblik disse af hr. Albrechtsen foragtede millionærer og erhvervsfolk bliver skattefri, så bliver der så meget større beskæftigelsesmuligheder, navnlig for de handicappede, som under det nuværende misregerede samfund har svært ved at få nogen ansættelse. Derfor vil de altså i andet, tredje træk i allerhøjeste grad få vældig meget bedre muligheder for at få arbejdsindtægter ved et fornuftbestemt arbejde.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Hr. Albertsen for en kort bemærkning, og så går jeg ud fra, at vi snart kan gå over til afstemningen.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Jeg blev ikke meget klogere af hr. Glistrups, eller er det hr. Glistrups, sidste indlæg. Men det, der er det centrale i denne debat, er, at 140.000 invalidepensionister ikke skal have én krone mere i ekstra ydelse, at disse invalidepensionister skal henvises til et arbejdsmarked, som er overfyldt, at disse pensionister skal henvises til en lovgivning, som ikke får flere penge stillet til rådighed, men som oven i købet efter samme partiopskrift skal beskæres i deres muligheder. Det er essensen af det, der er sagt fra fremskridtspartiets side. Fornuften og logikken behøver man ikke efterlyse, for den er ikke til stede. Spørgsmålet er, om hykleriet er komplet. Efter min opfattelse: ja.

(Kort bemærkning).

Peter Holst (V):

Jeg har lige ønsket at opponere lidt imod, at hr. Glistrup påstod, at jeg nu foruden ikke at kunne citere rigtigt heller ikke duer til mit embede; jeg kender ikke spor til finansloven.

Det er foreslået i både første og anden udgave, at hovedkontoen affattes således — og så er der nævnt ét beløb, som er en sammentrækning af flere beløb. Når man gør flere beløb til ét beløb og så skærer det noget ned, så må jeg sige, at jeg har forstået det sådan i de par år, jeg har siddet i finansudvalget, at det er at slå flere konti sammen til én.

(Kort bemærkning).

Jørgen Junior (FP):

Når hr. Albertsen nu siger, at det er det væsentlige indhold af dette forslag, så glemmer han måske, hvad der er det allervæsentligste, nemlig at socialdemokratiet har indgået en aftale, der gør, at der ikke kan gennemføres de forhøjelser for folkepensionister, som hr. Albertsen påstår han kæmper for, og som der findes parlamentarisk flertal for her i tinget, hvis socialdemokratiet var med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m. v.).

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 100 stemmer mod 38.

§ 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes med 108 stemmer mod 32.

Ændringsforslag nr. 2 om, at § 2 udgår, betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

§ 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser).

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 121 stemmer mod 19.

§ 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om, at § 2 udgår, betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

§ 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om pension til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb m. v.).

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Forhøjelse af ydelser).

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om folkebiblioteker [af Poulsgaard m. fl.].

(Lovforslag nr. 145. Fremsat 15/1 76. Første behandling 12/3 76. Betænkning 1/4 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-15 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af byggelov.

(Lovforslag nr. 138. Fremsat 13/1 76. Første behandling 29/1 76. Betænkning 7/4 76).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ejler Koch (S):

Forslaget til en ændring af byggeloven har ikke haft nogen helt nem gang gennem udvalget. Det er ikke det stillede ændringsforslag om de specielle jordbundsforhold i Ribe, der har givet problemer. Det kan vi anbefale at stemme for. Det, der har givet anledning til diskussion, er de særlige handicapkrav, der stilles til erhvervsbyggeriet. Her er det med visse præciseringer i betænkningen lykkedes at skabe et flertal for, at lovbestemmelsen skal gennemføres.

Det er jo i denne forbindelse interessant at høre hr. Glistrup under den tidligere sag sige, at de handicappede skal ud i erhvervslivet, når man så samtidig stemmer imod en byggelovsændring, der skal gøre det lettere for de handicappede at gå ud i erhvervslivet. Hvis der er nogen som helst mening i det, hr. Glistrup sagde under den sidste sags behandling, ville det vel være ønskeligt, om han stemte for disse nødvendige ændringer af byggeloven, som skulle gøre det muligt for de handicappede at få bedre vilkår i